

आम्ही, अधोरेखित खालील ११ प्रख्यात सहकारी नागरिकांच्या आरोग्याबद्दल अत्यंत काळजीत आहे:

1. श्री. वरवरा राव,
2. कु. सुधा भारद्वाज
3. कु. शोमा सेन,
- Mr.. श्री. आनंद तेलतुंबडे,
- Mr.. श्री. गौतम नवलखा,
6. श्री. अरुण फेरेरा,
7. श्री. वर्नॉन गॉन्साल्झवेझ ,
8. श्री. सुरेंद्र गडलिंग,
9. श्री. महेश राऊत,
10. श्री. सुधीर ढवळे,
11. श्री. रोना विल्सन

हे ११ मानवाधिकार रक्षक आणि कार्यकर्ते, ज्यांपैकी बरेच नामवंत विद्वान, लेखक आणि कवी आहेत, त्यांनी अनेक दशकांतील भारतातील सर्वात गरीब आणि अत्यंत दुर्लक्षित लोकांच्या कल्याणासाठी कार्य केले आहे. तरीही त्यांना राजकीय कैदी बनविण्यात आले आणि तुरुंगात टाकण्यात आले. त्यांना कोठडीत ठेवण्यात आलेल्या महाराष्ट्रातील तुरुंगात काही कैदी मरण पावले आणि बऱ्याच जणांनी कोविड १९ ची लागवण झालेली आहे. हे असूनही त्यांना जामीन मिळालेला नाही.

आसाममध्ये, राज्याच्या मानवाधिकार उल्लंघनाविरोधात वारंवार आवाज उठविणाऱ्या अखिल गोगोई यांना जामीन नाकारण्यात आली आहे.

हे कार्यकर्ते आणखीही गुन्हेगार सिद्ध झाले नाहीत. किंवा ते देश सोडून पळून जाण्याचा किंवा कायद्यापासून सुटका करण्याचा विचार करीत नाहीत.

आमची मागणी आहे की मानवतावादी कारणास्तव त्यांना त्वरित जामीन मिळावा, कारण देशभर (साथीचा रोग) सर्वत्र पसरत असताना त्यांच्या जीवाला धोका आहे. आम्हाला कळले आहे की वारावरा राव जे की ८० वर्षांचे आहेत, ते आधीच आजारी आहेत आणि त्यांना पोलिस रुग्णालयात हलविण्यात आले आहे.

जामिया मिलिया विद्यापीठाच्या गर्भवती विद्यार्थिनी सफूरा जरगरला तिच्या दुसऱ्या तिमाहीतील सीएएविरोधात निषेध नोंदवल्याबद्दल अटक करण्यात आली होती. ही धक्कादायक बाब आहे. यामुळे तिचे आणि तिच्या जन्मणाऱ्या बाळाचे आयुष्य धोक्यात आहे.

सीएए, एनपीआर आणि एनआरसीला आव्हान देत दिल्लीत लोकशाहीवादी, शांततापूर्ण जनआंदोलनाचे नेतृत्व करणारे जामिया विद्यापीठ आणि जेएनयूसह तरुण विद्यार्थी नेत्यांनाही कोविड लॉकडाऊन दरम्यान फौजदारी खटल्यांमध्ये अडकवले गेले आणि तुरुंगात टाकले गेले.

सफूरा जरगर आणि इतर विद्यार्थ्यांचा सुद्धा वरील उल्लेख केलेल्या कार्यकर्त्यांसह जामीन मंजूर झाला पाहिजे.

कोविड १९ वायरस विषाणूची "तुरुंगातून होणारी उधळपट्टी" होण्याची भीती यूएन ह्यूमनराईट्सचे उच्चायुक्त यांनी व्यक्त केली आहे.

हे लक्षात ठेवण्यात यावे की अमेरिकन बार असोसिएशन - सेंटर फॉर ह्यूमनराईट्सने भारत सरकारला अशी मागणी केली आहे की भारतभर तुरुंगात तुरुंगात बंदी घातलेल्या मानवाधिकार रक्षणकर्त्यांना तातडीने मुक्त करावे.

अशा परिस्थितीत प्रख्यात मानवाधिकार रक्षणकर्ते आणि विद्यार्थी असंतुष्ट्यांना तुरुंगात घालण्याच्या आग्रहामुळे आम्ही खूप विचलित झालो आहोत. सरकारने साथीला नियंत्रणात आणायच्या कामावर लक्ष केंद्रित करावे, ना की सरकार विरोधात बोलणार्यांना तुरुंगात डांबून ठेवण्यावर, आणि आपली दडपशाही वाढवण्यावर.

जर आपल्यातले प्रख्यात सामाजिक कार्यकर्ते आणि विद्यार्थी, ज्यांनी निःस्वार्थपणे चांगल्या भारतासाठी धडपड केली आहे, आणि जे सध्या तुरुंगात आहेत, अशा सर्व जणांना कोविड १९ वायरस विषाणूची लागण होण्याची शक्यता इतरांपेक्षा जास्त आहे. आणि या कारणाने त्यांची तब्येत बिघडली आणि त्यांच्याया जीवाला जोखीम वाढली तर यासाठी सरकार पूर्णपणे जबाबदार असेल.

आम्ही, या देशाचे नागरिक तसेच जगातील इतर लोकही या सरकारवर बारकाईने लक्ष ठेऊन आहोत की, जे लोक सरकारकडून दुर्लक्षित अश्या लोकांची मदत करतात आणि लोकशाही पद्धतीने असहमतीच्या बाजूने उभे राहून आंदोलन करतात त्यांना कशी वागणूक देते.

सर्व कार्यकर्ते आणि मानवाधिकार रक्षणकर्त्यांना तातडीने जामिनावर मुक्त केले पाहिजे. आमची मागणी ठाम आहे.